

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 7 A 72/2011, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích,

t a k t o :

- I. Návrh **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyššímu správnímu soudu byl dne 5. 1. 2015 doručen spis Městského soudu v Praze sp. zn. 7 A 72/2011 spolu s návrhem žalobce na určení lhůty k „provádění procesních úkonů“ u kasační stížnosti, kterou podal dne 4. 8. 2014 proti usnesení městského soudu ze dne 8. 7. 2014, č. j. 7 A 72/2011 – 37. Žalobce (dále též „navrhovatel“) se tedy domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích) ve výše označené věci.

Navrhovatel uvedl, že městský soud je neopodstatněně nečinný, odkázal přitom na přípis Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 228/2014 – 7. Kasační stížnost podal e-mailem dne 4. 8. 2014 a poštou dne 7. 8. 2014, dodržel tedy třídní lhůtu k potvrzení elektronického podání předepsanou zákonem.

Soudce městského soudu Mgr. Jan Kašpar ve vyjádření k návrhu uvedl, že originál kasační stížnosti, který byl městskému soudu doručen dne 8. 8. 2014, je založen ve spise sp. zn. 7 A 72/2011 a takto měl být předložen Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti již dne 12. 8. 2014.

Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v ustanovení § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v ustanovení čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, do řízení probíhajícího před soudem.

V řízení podle § 174a zákona o soudech a soudcích tedy Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Znamená to, že zjistí-li neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné

úkony, věci se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout. Průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu. Soud se tak při posuzování oprávněnosti návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu zabývá otázkou, zda v řízení dochází k průtahům, s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu.

Z předloženého spisu městského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že navrhovatel podal kasační stížnost proti usnesení městského soudu ze dne 8. 7. 2014, č. j. 7 A 72/2011 – 37. Danou kasační stížnost městský soud poté předložil Nejvyššímu správnímu soudu, Nejvyšší správní soud však přípisem ze dne 27. 8. 2014, č. j. 9 As 228/2014 – 8, vrátil městskému soudu jeho spis s tím, že žalobce podal kasační stížnost e-mailem bez elektronického podpisu a nepotvrdil ji postupem dle § 37 odst. 2 s. ř. s. Po podání návrhu na určení lhůty dle § 174a zákona o soudech a soudcích (doručeného městskému soudu dne 17. 12. 2014) předložil městský soud svůj spis opětovně Nejvyššímu správnímu soudu.

Z opětovně předloženého spisu městského soudu vyplývá, že navrhovatel podal kasační stížnost nejprve e-mailem bez elektronického podpisu, zaslaným městskému soudu dne 4. 8. 2014, kterou však následně potvrdil písemným podáním stejného obsahu, zaslaným dne 7. 8. 2014 a doručeným městskému soudu dne 8. 8. 2014. Ze spisu městského soudu není zřejmé, zda při prvním předložení Nejvyššímu správnímu soudu obsahoval i písemné podání žalobce ze dne 7. 8. 2014, či zda je toto podání jeho součástí až nyní, kasační stížnost žalobce však zjevně byla potvrzena v souladu s § 37 odst. 2 s. ř. s. a je třeba k ní přihlížet.

Kasační stížnost spolu se spisem městského soudu proto byla předána soudci zpravodaji věci vedené pod sp. zn. 9 As 228/2014 a řízení o kasační stížnosti bude u Nejvyššího správního soudu pod uvedenou spisovou značkou pokračovat.

Podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích platí, že pokud soud, vůči němuž návrh na určení lhůty směřuje, již procesní úkon, u kterého jsou v návrhu namítány průtahy v řízení, učinil, příslušný soud návrh zamítne; stejně tak postupuje, dospěje-li k závěru, že k průtahům v řízení nedochází. V posuzované věci je zřejmé, že městský soud již úkon, u nějž navrhovatel namítal průtahy (tj. předložení kasační stížnosti Nejvyššímu správnímu soudu) učinil. Návrh na určení lhůty je tak třeba zamítnout.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. ledna 2015

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu